

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

AZ EPERJESI SZÉCHENYI-KÖR KÖZLÖNYE.

Szerkesztői iroda és kiadó-hivatal:

főutca, 328-ik szám alatt,
az Eperjesi Bankegylet könyvnyomda-helyiségeiben.

Ide intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény, valamint előfizetés, hirdetés és a kiadás körüli panaszok.

Megjelen: minden szombaton.

Előfizetési ár: vidékre postán vagy helyben házhoz küldve:

Egy évre . . . . . 4 frt.
Félévre . . . . . 2 „
Negyedévre . . . . . 1 „

Hirdetéseket elfogad: Haasenstein és Vogler Budapesten és Bécsben, G. L. Daube m. Frankfurtban.

HIRDETÉSI DIJ:

háromhasábos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb.

— Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 kr. —
Nyitlér minden sor 10 kr.

Kéziratok és levelek vissza nem adatnak. — Bérmentetlen levelek csak ismerős kezektől fogadtatnak el.

T. olvasóinkhoz.

Az év vége felé közeledvén, alkalomszerűnek tartjuk, bevett szokás szerint e helyen néhány szóval jelezni azon iránypontokat, melyek lapunk működésére nézve ezentul is mérvadók lesznek.

A vezéreszmékhez, melyeket lapunk megalapítása óta követünk, ezentul működésünkben is tántoríthatlanul ragaszkodni fogunk.

A főszeme, mely mostanig lelkesített, az volt, hogy társadalmi életünknek tőlünk telhetőleg szolgáljunk, helyi érdekeinknek fejlesztéséhez hozzájáruljunk és nemzetiségi ügyünket itt, a haza északi határszélén előmozdítani segítsük.

S hogy ezen törekvésünket minő siker koszorúzza, azt jól tudja mindenki, ki társadalmi életünk fejlődését az utolsó évek alatt figyelemmel kísérte.

Lapunk körül kiváló erők csoportosultak, kiknek az elért vívmányokban kétségkívül nagy részük van s ezekre támaszkodva, az eddig követett s helyesnek bizonyult irányban fogunk ezentul is működni.

Vezércikkjeink tárgyát ezentul is a helyi napikérdések képezendik, mulattatásról gondoskodni fognak tárcáink és a csevegések, közölni fogunk napihíreket, közgazdasági cikkeket s kiváló súlyt fogunk fektetni ezentul is arra, hogy t. olvasóink a megyei és városi élet nevezetesebb mozzanatairól értesüljenek. Intézetek, társulatok és egyletek ügyét megbeszélni lapunk mindenkor egyik főfeladatának tartotta. Állandó rovata lesz lapunkban ezentul is az oly szép fejlődésnek indult s immár kulturális, nemzetiségi és kiváló társadalmi tényezővé vált Széchenyi-körnek, melynek megszilárdítása mindnyájunknak érdekében fekszik. Állandó rovatot képezend a törvényszéki csarnok is, melyben a helybeli kir. törvényszék végtárgyalásairól hozunk kimerítő jelentéseket, mint a melyek társadalmi viszonyainkra élénk világot vetnek.

A multa önértéssel tekinthetünk vissza, mert soha sem ígértünk többet, mint a mennyit adtunk — és a mit ígértünk, annak mindenkor becsülettel törekedtünk megfelelni. A multból merítettünk erőt a jövőre is, s részünkről ezentul sem fogunk visszarettenni azon nehézségektől, melyekkel egy vidéki lap szerkesztése járn szokott.

A lap csinos kiállítása s pontos szétkildése iránt kezeséget vállal az Eperjesi bankegylet e részben is előnyösen ismert nyomdája.

Ezeket előre bocsátva továbbra is ajánljuk magunkat barátaink és t. olvasóink tapasztalt jóindulatába, azon kérelmünk kifejezése mellett, hogy lapunkat ezentul is szellemileg s anyagilag támogatni sziveskedjenek.

Előfizetési feltételek.

Egész évre . . . . . 4 frt
Félévre . . . . . 2 „
Negyedévre . . . . . 1 „

Az előfizetési pénzek az Eperjesi Bankegylet könyvnyomdájába intézendők.

Vidéki előfizetések legcélszerűbben postautalvánnyal eszközölhetők.

Eperjes, december 18-án.

A városi képviselőtestület miként tudva van — elhatározta, hogy a koldulást a város területén eltörli, s megszüntetendi azáltal, hogy

az itteni illetőségű munka- és keresetképtelen ügyefogyottakat maga látandja el, mi végből egy e célra, az évente mutatkozó szükség aránya szerint megállapítandó községi pótlék kivetése is lön elhatározva.

Az e tárgyban közgyűlésileg megállapított szabályrendelet törvényhatósági megerősítést is nyervén annak már a jövő hó elején életbe kellene lépnie.

Kérdés azonban, vajjon alkalomszerű és célirányos-e ezen szabályrendeletet — mely magában véve kétségtelenül jó és helyi körülményeinknek megfelelő — most léptetni életbe?

Mi részünkről — a fennforgó rendkívüli viszonyokat véve tekintetbe, a jelenlegi időpontot erre alkalmasnak nem tarthatjuk.

Midőn a kérdéses szabályrendeletet meghoztuk, nem is gyanította senki, minő dimenziókat fog ölteni az inség, melynek akkor még csak előjelei mutatkoztak.

Ma ismerjük a vidéki nép nyomorát s ismerjük nemcsak hírből, de tapasztalásból is.

A hetivásárok itt helyben mindinkább néptelenek s a kisiparosok kik a vidéki nép szükségletére dolgoztak, paoaszkodnak, hogy nincs a ki cikkeiket mevegye. — Ily módon növekszik nálunk is a kereset- és munkanélküliek tehát a segélyezésére szorult szegények száma.

Ily körülmények között kétszeresen szépen tünik fel a népkönyha létesítése tekintetében tett kezdeményezés. Mert csakugyan ez az, a mire szükségök van a szegényeknek: jóízű meleg táplálék! — A kik a vidéki nép nyomora következtében kereset nélkül maradtak s így az éhség gyötrelmeinek vannak kitéve azok ingyenes vagy lehetőleg olcsó áron oly táplálékban részesülnek, mely őket éhség és betegségtől megóvjá.

Ez erkölcsi szempontból sem fogja eltéveszteni jó hatását, mennyiben tudjuk, hogy az éhség sok rosznak a kuforrása.

Nekünk tehát a népkönyha ügyét teljes erélylyel — áldozatkészséggel fel kell karolnunk, mint oly eszközt, mely leginkább és legjobban felel meg a célnak.

Hogy azonban a népkönyha tényleg létesüljön s céljának teljesen megfelelőhessen, erre — miként már hangsúlyoztuk — mindenekelőtt némi — habár csekélyebb, anyagi áldozatokat kell meghoznunk. S ismerve a viszonyokat s ismerve a célt, azt hiszszük, hogy mindenki, kinek az módjában van, készségesen hozzá fog járulni az ügy előmozdításához.

Ugy áll azonban a dolog, hogy az idők súlyát többé-kevésbé a módosabbak is érzik s azért tőlük sem lehet kívánni azt, hogy a szegények segélyezése címén kétfelé legyenek igénybe véve s illetőleg, megterhelve.

S épen ez az, a miért nem lenne célszerű a koldulásnak községi pótlék kivetés általi eltörlését kimondó szabályrendeletet most léptetni életbe.

Mert ha életbe léptetjük most, akkor fogunk fizetni koldus-eltartási pótlékot külön s a népkönyhára is külön, s alaposan véljük föltehetni, hogy ez az utóbbinak rovására történik, holott ez — a kifejtettek szerint amannál jelenleg sokkal hasznosabb, és idősebb. — De nézzük a dolgot más oldalról!

Kétségtelen, hogy a vidéken uralkodó nyomor és inség a városbeli koldusok számát is igen jelentékenyen meg fogja szaporítani. A keresetképtelenek összeírásánál ezeket a jegyzékbe mind be kell venni, mert tényleg nincs mit enniök. Ámde tekintetbe veendő azon körülmény, hogy a keresetképtelenek egy része épen csak a rendkívüli körülmények hatása alatt lett azzá s hogy ezen rendkívüli viszonyok elmúltával ők ismét beletörődnek a rendes kerékvágásba. Ha azonban őket most a koldusok névsorába beveszszük, ők a munkától elszoknak, kényelmesnek fogják találni a pénzzel való segélyeztetést, hiszen körül sem kellend járniok alamizsnát gyűjteni s a rendes körülmények beálltával is benn fognak maradni a névjegyzékben, — hiszen tapasztalásból tudjuk, minő nehézségekkel jár valakit a már egyszer megadott segélytől elútni a nélkül, hogy az az illető előtt égbekiáltó igazságtalanságnak ne tűnnek fel.

A rendszabály a jelenlegi körülmények között tehát kétségtelenül arra vezetne, hogy a koldusoknak egy rendkívüli nagy számát ugyszólván állandósítanók és rendszeresíténók, már pedig ezt aligha akarja valaki.

De menjünk tovább. Tehát összeállítjuk a tekintélyes számra felszaporodott koldusok lajstromát, kivetjük az erre szánt községi pótlékot és segélyezzük őket. — Most megint azon főszik, szintén figyelemre méltó kérdés a koldulásnak az uralkodó mostoha viszonyok között ez által csakugyan eleje lesz-e véve s a pótlékot fizető lakosság meglesz-e kimélve a koldulás alkalmatlanságától, minthogy a vidék is előreláthatólag sok koldus fog bejönni a városba. S habár az idegen koldusokra nézve

TÁRCA.

Az éji rém leánya.

(Herder balladája.)

Itt nyargal Oluf későn s messze
Nászára híván fiait össze.

Nézd, körbe forog a rémsereg ép
S rémlány a legénynek nyújtja kezét.

„Légy üdvöz, Oluf! Stetős utad?
Jer, lépj ide, hadd fogjam derekad!”

„Jaj, tánca hevülnöm nem szabad ám,
Mert holnapi nap lesz a nászalkomám.”

Halld hát Oluf és táncolj vélem
Sarkantyú a jutalom tölem.”

„S fehér selyem inget adok néked
Készíti anyám holdfény mellett.”

„Jaj, tánca hevülnöm nem szabad ám,
Mert holnapi nap lesz a nászalkomám.”

Halld hát Oluf és táncolj vélem
Jó sok aranyat kapsz, igérem.”

„Jó sok aranyat? Biz' elfogadom;
De nem szabad ám most táncolnom.”

S mert tánca hevülni Oluf nem akart —
„Ragály — s nyavalyától óvd magadat.”

Szívére ütést tesz a rémes nő
Ez fáj a lovagnak. Rettentő!

S lovára tevő a sápadtat:
Siess az arád, hön vár te read.”

„Sápadt s halavány ne legyen arcom?
A rémország oka, úgy tudom.”

Halld hát fiam, oly szépen s híven,
Mit mondjak arádnak szellemesen?

azt tartalmazza a rendszabály, hogy azok eltoloncozandók lesznek, mindazáltal, azt tartjuk, felette nehézze fogna rendőrségünk feladata alakulni, ha a koldulási rendszabály összes határozmányainak most szigorúan érvényt kellene szereznie. Ebből ismét azt lehet következtetni, hogy az alig életbeléptetett zsenge intézmény mindjárt elején dekreditáltatnék, úgy hogy később sem felelne meg aztán a hozzá kötött várakozásoknak. Már pedig ez intézményt kockáztatni kár volna.

Végül még egyet!

Ha feltesszük a kérdést, hogy kik fizetik a többségi pótlékot, azt találjuk, hogy legnagyobb részben olyanok, kik maholnap szintén inségesek. Keresetnélküli kisiparosainktól azt kívánánk ma, hogy a koldusokat eltartják, nem lehet.

Mi tehát annál is inkább a népkönyha felkarolását ajánljuk a jelenlegi körülmények között, mivel arra az önkényes adakozások elvénél fogva csak azok adakoznak, kik kedvezőbb anyagi viszonyok között élve azt tehetik, míg ellenőn a koldus-pótléknál megforrál a dolog.

Ily értelemben beszélte meg a dolgot a városi pénzügyi s gazdasági szakosztály, mely a közgyűlés előls javaslatba hozandja, hogy a kérdéses szabályrendelet életbeléptetése egyelőre felfüggesztessék, a mi a kifejtett indoknál fogva teljesen teljes.

Eperjesi Széchenyi-kör.

A magyar irodalmi szakválasztmány által f. évi decemberhó 15-én rendezett házi előadás alkalmával *Kyss Géza* ur volt a fölolvasó. Először saját értekezését olvasá föl a „Reklamokról és hirdetésekéről.” Fölolvasásában, melyet szépszámu hallgatóit, az újabb kor nagyobb vívmányairól tájékoztató bevezetéssel kezdett meg értekező, a reklamnak fejlődési fokait s történetét adta a legrégibb időkől kezdve a jelenkorig. Mindezen fejlődési mozzanatait a reklamnak a történelemből, kivált pedig az ókori culturnemzetek (a görögök s rómaiak) mythológiájából, irodalmi s művészeti történelemből vett érdekes példákkal illusztrálta, melyek szerzőnek a történelemben való szép s biztos tájékozottságáról tesznek bizonyosságot. De előadásában a középkor s az újabb korról sem felejtkezett meg, sőt saját, részint közvetett részint közvetlen tapasztalataiból is szolgált egygyel-mással, mely mozzanatok élces tartalmuknál s előadásuknál fogva több ízben nevetették meg a feszült figyelmű hallgatókat. Végre áttért a reklam — s hirdetéseknek jelenkori nagy szerepére, melyet figyelmen kívül hagyni annál kevésbé lehet, a mennyiben azok magokat valódi hatalommá nőtték ki, úgy hogy mai nap nélkülözhetlen tényezők gyanánt szerepelnek a hírlapirodalomban. De mindamellett óvatosan kell eljárunk a reklam- s hirdetéseknek megítélésében, mert csakugyan nem egyebek, mint üzleti ajánlások, de igen sokszor jól megfizetett s a tényekkel homlokegyenest el-

lenkező dicséretnek, melyeknek célja az eléggé nem óvatos közönséget rászédni.

Erre ügyes fordulattal fölolvasó ur áttért *Kolosy Miklós*, körünk egyik tiszteleti s érdemud tagjának művére „A zöldröl” irt elmefuttatásának fölolvasására. Az elejétől végig valódi humorral irt elmefuttatás több ízben nevetette meg a hallgatókat elmés s élces modora s tárgya miatt. A fölolvasás lényege adja a zöldnek definióján kívül ama szerepet, melyet a zöld a szervetlen és szerves világban, a természetben s az emberi társadalomban játszik.

A valóban szép számu hallgatóság a legnagyobb meglepéssel távozott, mert ezen fölolvasások nemcsak ismeretterjesztők valának, de valódi élvezetet is nyújtottak.

A *Beethoven ünnepély*, mint egyesületünknek ez évben immár 20-ik házi előadása, f. hó 17-én, szerdán tartott meg nagy számu s igen szép közönség jelenlétében. A fölolvasó asztal fölött Beethoven olajfestményü képe függött, örökzöld koszorúval diszítve.

Az ünnepély megnyitására *Schmidt Erzsé* és *Kuzmik Margit* urhölgyek játszották zongorán a „Coriolán” című nyitányt, mely úgy mint az összes ezen alkalommal előadott darabok Beethoven szerzeménye. Ezen négykezű játék méltóan sorakozott azon darabokhoz, melyeket a nevezett hölgyek által már eddig is oly szép készütség és műértelemmel hallottunk előadni. *Falusi Mátyás* ur ezen alkalomra Nohl (Beethoven életröjja) műve nyomán irt „Beethoven emlékezete” című értekezést olvasta föl, melyben Beethoven élete és működésének főbb mozzanatai voltak érdekesen feltüntetve.

Követte ezt az „As-dur Sonata” gyönyörű gyászindulójával, *Tutko Eugenia* urhölgy által valóban mesterileg s nagy hatással előadva.

A legelőkeltebben kitörő s szünni nem akaró tetszés-nyilvánításokkal Janovitz, Hazslinszky, Hirschmann és Majernik urak lönek elhalmolva, kik Beethoven nagy F-dur vonó-négyesét művészi praecisió és mély értelemmel játszották; a választmány valóban gratulálhat magának, hogy ezen kitünő négyest a közreműködésre megnyerni tudta, s ezáltal csak azon reményünknek adhatunk kifejezést, hogy a tisztelt előadó urak remek játékában még gyakran lesz alkalmunk gyönyörködni. Az érdekes műsorozat befejezését a „Hymnus az éjhez” képezte, melynek szép és szabatos előadása által zöngé dalegyetünk életképessége sőt máris elért szép képzettségének kiváló újabb tanujelét adta.

Egy szóval: a Széchenyi-kör a zene nagymesterének emlékünnepe méltóan ülte meg.

A magyar irodalmi szakválasztmányának folyó évi decemberhó 22-én esti 6 órakor rendezendő házi-előadásán: *Benczúr József* ur ismerteti *Pulszky Ferenc*: „Életem és korom” című művét saját megjegyzéseivel kísérvé.

T. Kolbay János ur e napokban ismét rendkívül pazar bőkezűséggel gazdagítá a Széchenyi-kör könyvtárát. Számos becses orvosi, természet-tani munkát, folyóiratot, szépirodalmi műveket, sőt hangjegyeket is küldött aluliro tthoz. Nevezetesen e küldeményben egy 1563. évben kiadott, s I. Ferdinand császárnak ajánlott, illusztrált Herbarium a híres Mathiolus Pétertől. Ezen nagylelkű aján-

dokért fogadja a bőkezű adományozó a Széchenyi-kör elismerő és hálás köszönetét, melyet egyszerűsmind az igazg. választmány nevében és megbízásából nyilvánít a könyvtárnok.

A f. hó utolsó napjaiban (valószínűleg 27-én vagy 28-ikán) fog a Széchenyi-kör által a megyei inségesek javára rendezett szineloadások másodikikát megtartatni; ezen alkalommal Godinet és Deslandes „Gilberte” című kitünő 4 felvonásos francia színműve kerülend színre, s jelezhetjük, hogy a választmányának sikerült ezen előadásra több jeles új erő közreműködését is biztosítani. A közelebbiekről közönségünk színlapok útján fog értesülni; helyek előjegyezhetők Kósch Frigyes ur kereskedésében.

Különfélék.

Sárosmegyei jótékony nő-egylete, védaszszonya néhai özv. Gróf Dessewffy Gyuláné szül. Bárány Anna urnó, elhunytá alkalmából a boldogultnak legidősb fia Gróf Dessewffy Dénes urhoz, a következő részvét-iratot intézte:

Méltóságos Gróf Ur!

Mély megilletődés, s szívünk bánatos érzetével vettük édes anyja Méltóságos özv. Gróf Dessewffy Gyuláné szül. Bárány Anna urnó, f. é. Nov. 24-én bekövetkezett elhunytának szomorító gászshírét.

A pótolhatlan veszteséget, mely a boldogultnak gyászba borult családját ismételve érte, csak az birja kellőleg felfogni, kinek azon páratlan gyöngéd ragaszkodás, s az anyai önzetlen érzelmek kifogyhatatlan áradozásait melyekben a boldogultnak gyermekei iránti forró szeretete nyilvánult, megfigyelni alkalmá volt.

De nem csak a család, hanem megyénk s a társadalom, melyben nemes tetteinek folytonos gyakorlata, s jótékonyági szellemének működéseivel, mint a női erények példányképe tündökölt, s különösen jótékony nő-egyletünk, melynek nem csak Védasszonya, hanem évek során át nagylelkű jöltevője volt, gyászolják az elhunytat.

Fogadja Méltóságod őszinte részvétünk bánatos kifejezését, s legyen szives ez érzelmeinknek grófi testvérei előtt is kifejezést adni.

Szolgáljon mindnyájunknak enyhítő vigaszul azon tudat, hogy a boldogultat, a közönség közbecsülése s emlékének áldása kísérette sirjába.

Kelt a Sárosmegyei jótékony nő-egylet 1879. December 5-én tartott választmányi üléséből. Kubinyi Csopka Zsófia másodelnök Berzevicy Szinynegy Amália elnök. Kubinyi Aurél egyleti titkár.

Törvényszéki csarnok.

1879. decemberhó 19-én.

Elnök Péchy Luczián; bírák: Tahy István; Kir. ügyész: Roskoványi Ambrus, jegyzők: Czirbusz István, aljegyző, Dessewffy Gábor aljegyző, Roskoványi Miklós h. jegyző.

Egy példája a furfangos pénzszerzésnek.

Krupa András 1879. szeptember hó 14-én Kis-Szebenbe ment, Paholyk Gusztáv, ottani ügyvédhez, s kiadván magát Zsithala Kuba alsó-szaloki lakosnak, felkérte őt miszerint az alsó-szaloki 34 és 82-ik számu telekjegyzőkönyvben foglalt ingatlan s nevében álló vagyonára 120 frtnyi kölcsönt a kis-szebeni takarékpénztárban kieszközöljön. —

„Mondhatja anyám: „Erdőben van Próbált lovat és ebet ott mostan.”

S a nap már virrada épen a mint A szép ara megjelen és odaint:

Hogy töltsenek sorban sört és bort. „Mátkám Oluf, az hát hol maradt?”

„Mátkád Oluf az erdőbe rohan Próbálja lovat s az ebét ottan.”

Mátkája lerántá a takarót S im látja halottan a lovat. *Vida Aladár.*

Első szerelmem.

(Egy ifju szívnek szomorú története. — Pista barátom naplójából). (Folytatás.)

Keveset találkozhattam hát velem, azonban lelkem mindig rajta csüggött egész hevével, az iskolában a helyett hogy Murcius Scaevola hőstetének előadását hallgattam volna, a jegyzőkönyvbe verseket írogattam, melyeknek vége rendszeresen így hangzott:

„Mint malomkő — oly nehéz a bánat . . . Szőke csillag! meghalok utánad . . .”

Kinban keservben éltem át a telet, a korcsolyázó egyletben sem találkozhattam vele, mert nem járt korcsolyázni (kőszvényes volt szegénykének a lába, — de ezt csak később tudtam meg.)

De megjött a váravárt kikelet . . .

Este Katinka mindig a „tante”-jével sétált, — hejh csak ezek a tanték ne lennének a világon . . . mindig olyan görbe szemmel nézett rám, mintha megakart volna enni, tán azért haragudott, hogy Katinkát szeretem, nem pedig őt? Katinkával együtt kettecskén sohasem sétálhattunk, mert a tante mindig közénk furódott. Hanem egyszer kettünk rajta! Nagy szerencsénk volt! az hogy a tante nem értett franciául, s midőn egyszer három sétáltunk, ezeket mondtam Katinkának fran-

ciál: „Kisasszony! holnap délután menjünk ki sétálni a Kalvária felé, de csak kettecskén, kegyed mondja azt tantének, hogy megy czérnát venni, én is gondoskodom róla, hogy az iskolától megszabadulhassak!” Katinka beleegyezett a tervembe s azt tette, a mit tanácsoltam; én pedig a tanáromnak azt mondtam: hogy bocsásson haza, mert beteg vagyok. (Elhitte, mert szerelmes voltam, s ebből kifolyólag nagyon sápadt színem volt.)

Sikerült a terv, elindultunk a Kalvária felé. „Jajj de melegem van . . .” — panaszkodék Katinka. — (Ez azt jelentette, hogy térjünk vissza s hozassak neki fagylatot, azonban annyira még sem voltam belé szerelmes, hogy feláldoztam volna két hatost érte.)

— „Ne busuljon nagysád! — felelék panaszára — mindjárt a gimnaszticához érünk, ott egy kertben igen jó kutviz van, majd iszunk ottan!”

Csakugyan be is tértünk a kertbe, meritettem számára vizet, hogy lecsillapítsa szomjuságát. — Eszembe jutott, hogy mint gavallérnak illenék őt mégis megvendégelnem valamivel, talán valami cukrocskával, — szerencsémre volt egy darab medvecukor nálam, a mit torokfájós kamarásomtól kaptam, ezt most egész udvarias készséggel felajánlottam Katinkának, — ki azt jóízűen megrogogtatá. — Így érkezünk a Tárca hidjához, ekkor Katinka, ki ezalatt az ajándékozott cukrot elfogyasztotta, így szólott hozzám:

„Őn most nagyon elégiacus hangulatban van, szemében a bánat halvány sugarai látszanak, szomorú-fűz módjára hajlja le csüggő fejét bánatos keblére, mi okozta ezt?” —

— „Ne csodálja nagysád hogy elégiacus hangulatban vagyok, szomorú emlékek csatolnak engem e helyhez, nem csoda aztán ha szívem hurjain a rezgő bánat operettét játszik! Látja-e nagysád

amott a harsogó habokban ama kiemelkedő követ? Ott történt egy szelid, ártatlan báránynak kora, gyászos kimulta! A dolog így történt: a mult évben egy ártatlan báránycsót vásároltam, a legnagyobb gondossággal ápoltam szegénykét, csement számára a kertekből káposztát, vettem nyakára zöld selyem oly pici kis csengő függőt, mint a Campanula patula virága. Igen szép hófehér szőri báránycsót volt, azonban szépsége mellett más jeles tulajdona is volt, t. i. igen szeretett énekelni, a mit paraszatosan bégetésnek neveznek. Szép éneklőtehetségének híre ment, úgy hogy a drezdai udvari színházhoz megakarták hívni első operette énekesnek, azonban én nem adtam oda. De vannak emberek, kikre a dal nem hat, ilyen volt háziuram is, ki azt izente nekem, hogy a báránycsót vagy ne élkeljen, vagy pedig agyonütteti, mivel éjjel a lakókat felveri álmából. Ezután velem lakott egy szobában a báránycsót, mivel pedig én se szerettem, ha éjszaka énekel, éjjelre egy zsinórral bekötöttem a száját. — Serdülni kezdett a báránycsót, minden héten megfürösztöttem. Egyszer a kamarásom vitte el fürösztetni, s próbálgatta, hogy milyen erős tüdeje van, e végből a fejét is víz alá dugta, elannyira, hogy szegény báránycsót ama kőnél a legutálatosabb halálok egyikével, a vízbeülással mult ki e világból, e siralomvölgyből . . .! Ez az egyik szomorú emlék, a másik pedig következő: Látja-e nagysád amott azt a szilvafát? Gyönyörű szilva volt rajta a mult őszszel, s csábító ingerének ellent nem állhatván felmászta a fára, s evém a tiltott gyümölcsből, azonban megbűnhődtem, mivel a gazdája észrevett, s kegyetlenül eldeclinált. Valahányszor itt járok; mindég eszembe jutnak a szomorú képek, bánatos érzelmek lepnek meg, melyek csak akkor szűnnek, hogy ha résztvevő kebelre találok. — Ugy-e bár nagysád is érti fájdalmimat? — (Vége következik.)

Az illető ügyvéd a telegkönyben meggyőződve, hogy Zsihola Kubának a fentérintett telegkönyvekben tehermentes ingatlan vagyona csakugyan van, anélkül, hogy a személyazonosságát constatalta volna, — a kérelmezett 120 frtot Krupa András részére kieszközölte, s a költségek levonása s a zálogjog bekebelezése után az ki is szolgáltattott.

Paholyk Gusztáv ügyvéd pár napra a pénz általladása után Turek József alsó-szaloki községi bírótól megtudta, hogy a pénzt nem a telegkönyvi birtokos — de egy harmadik részére eszközölte ki, s így meg van csalva.

Miután maga személyesen meggyőződött, hogy a községi bírónak igaza van, büneljelentését megtette. Krupa András vizsgálati fogságba helyeztetett s vallomása s a bizonyítás folyamán tett bemon-dások által a fenti tényálladék be lett igazolva.

Elítélhető a vádlott azonban nem volt, mert a végtárgyalási határidő mai napra lévén kitűzve, ő a központi börtönben időközben meghalt.

Leánya Krupa Erzsébet, ki ellen a vizsgálat folyamán bűnrészesség s a csalárolói tudás vádja emeltetett, a törvényszék által mint ártatlan felmentetett.

Az illető ügyvédnek, miután a csalárd módon kieszközölt pénzből csak 40 frt és egy 5 frt értékű guba került vissza, s ő a többi kártérítéssel felelős, kára meglehető nagy.

Jó lesz a személyazonosságát ezentul mindig megállapítani.

Emberölés.

Tárgyalás alá került, a Lipták András és társai elleni emberölési bűnügy, melynek rövid tény-álladéka: hogy Zselesnyik András lapispataki lakos és szolga több társaival mulatás közben a korcsmában törrel keresztül szurattott — minek következtében rögtön meg is halt, — ez ügyben azonban az ítélet mai nap meghozható nem volt, mert egyes körülmények felderítése vált szükségessé, s így a végtárgyalás elnapoltatott.

Betöréssel párosult lopás.

Mihalik János jernyei lakos azzal vádolatik, hogy f. 1879. évi szeptember 1-ig Mocsolya községében Novotni János magtárát éjjeli órákban feltörvén, onnan 90 liter rost, 15 liter lisztet, 3 méter vásznat s egy láncot ellopott. Ugyancsak vádolatik a nevezett, hogy ugyanaz éjjelen Oudercsó András mocsolyai lakos kamarájába lopódván — az ott elhelyezett ládát feltörte s onnan 2 nagy kendőt 1 ködmönt, 8 inget, egy darab szallagot, 2 fejkötőt és 1 frt 60 krajcár készpénzt ellopott.

Vádlott tettét beismervén, a törvényszék által tekintve, hogy a lopott tárgyak legnagyobb-része megkerült — s vádlott eddigelé büntetve nem volt, két rendbeli betöréssel lopásban mondotta ki bűnösnek, s öt vizsgálati fogságával (6) hat havi börtönbüntetésben — s a költségek s felmerülő rabtartási kiadások megtérítésében elmarasztalta. — Az ítélet jogerejű.

Lopás.

Lyopota Mihály Kis-azori zemplénmegyei lakos s urasági kocsis f. évi júniushó 10-én a vasuton Kassa felé utazván, Aboson a vonat megálltakor leszállott s a postai közegek által a vonatról lerakott porto szállományok közül egy levelet s postautalványokkal megterhelt csomagot ellopott. — A postatiszt a hiányt észrevevén, a már tovább indulóban volt vonatot az állomásfőnök beleegyezésével megállította, s a 4-ik helyen utazók között Lyopota Mihályt csomagjával együtt meg-csipszte.

Vádlott tettét beismerte, s mentségül azt hozta fel, hogy ő a csomagot uratlan avagy elvesztett jószágának hitte;

a törvényszék tekintve eddigi jó erkölcsi magaviseletét vádlottat, Lyopota Mihály, lopási büntényben mondotta ki bűnösnek, s mint olyat 1 havi börtönbüntetésre ítélte. Az ítélet jogerejű.

Eine Armenküche den Nothleidenden!

Infolge der Misere nimmt der Nothstand fortwährend zu und von Tag zu Tag mehrt sich die Zahl Derjenigen, die in Ermanglung eines Erwerbes und unter dem Drucke der Theuerung dem Elend und Hunger preisgegeben sind.

Wir können und dürfen uns diesem Elend nicht verschließen; wir müssen darauf bedacht sein, Vorkehrungen zu treffen, um die zur Linderung der Noth im Komitate ins Leben gerufenen Maßregeln hier im Centrum — noch jezt, bis es nicht zu spät ist — entsprechend zu ergänzen.

Außerordentliche Umstände eifern uns zu ungewöhnlichen Opfern an.

Es ist war, unsere Opferwilligkeit war im Laufe der letzten Jahre gar oft in Anspruch genommen; wir spendeten milde Gaben für die zahlreichen Abgebrannten in allen Gegenden unseres Landes, dann für die Wittwen

und Waisen der in Bosnien Gefallenen, für die Uberschwemmten von Mislolez, Erlau, Szegedin . . .

Der Arm des Geschickes hat sich schwer auf uns herniedergesenkt und um den Kelch zu füllen, mußte nun auch die Misere erfolgen, welche auch den Wohlhabenden schwer betraf, den Armeren und Unbemittelten aber brodblos machte und der Hungersnoth preisgab.

Wenige gibt es unter uns, die sich unter solchen Umständen des Ueberflusses rühmen könnten, wir müssen aber in Betracht ziehen, daß unsere Zahl immerhin eine beträchtlichere ist und unsere vereinten Kräfte eine solche Stärke repräsentiren, daß wir nur zu wollen brauchen um unser Auge von dem Anblicke der mit dem Hungersnoth Ringenden zu bewahren.

Was ist es, dessen die vom Hunger Gequälten am meisten bedürftig sind?

Das sicherste Gegenmittel des Hungers ist ohne Zweifel die wohlzubereitete warme Speise.

Eine solche kann dem nothleidenden Volke im Verhältnisse des Bedarfes nur durch die Errichtung einer Volksküche auf sozialem Wege, zu Gute kommen.

Um die Errichtung einer Volksküche in unserer Stadt zu ermöglichen, hat ein hochherziger Wohlthäter die Summe von 500 fl. zur Verfügung gestellt, wodurch die Initiative und der erste Schritt zur Verwirklichung einer Wohlthätigkeits-Institution geschehen ist, wie sie bereits an vielen Orten mit glänzendem Erfolge thatächlich durchgeführt ist.

Er. Hochwürden der Herr Abt Pletényi hat infolge dieser Initiative an die Bürger und Einwohner unserer Stadt einen schwingvollen Aufruf erlassen in welchem alle Diejenigen, die dies zufolge ihrer materiellen Lage zu thun im Stande sind zur Betheiligung an diesem edlen Werke, aufgefordert werden; zugleich eröffnete er die Sammlung mit 10 Stück Krenn. Dukaten.

Im Aufrufe heißt es:

„Und indem ich derart — im Vollbewußtsein dessen: daß es kein fühlendes Herz gibt, welches für das Elend der Nothleidenden unempfindlich wäre — mich vertrauensvoll an die edelmüthigen Menschenfreunde — Herren sowohl, als Damen — mit der Bitte wende die humanitäre Sache auf welche immer Weise zu unterstützen; sei es mir zugleich vergönnt, den Wunsch auszusprechen, daß sich auch die verschiedenen Vereine, Gesellschaften und Institute der Sache annehmen und die Errichtung der geplanten Volksküche in ihrem Kreise durch Sammlungen oder auf sonstige Weise bereitwillig unterstützen mögen.“

Es braucht nicht eben erwähnt zu werden, daß die rasche Spende von zweifachem Werthe ist; weil die Unterstützung der Nothleidenden zur rechten Zeit nur auf diese Weise gesichert werden kann.

Zur Übernahme von Einzeln-Sammlungen und milden Gaben haben sich die Geschäfte der Herren Friedrich Kösch, Balthasar Villia und Samuel Rosenberg bereit erklärt und werden sämtliche Spenden öffentlich quittirt.

Die Feststellung und Effektuirung der sonstigen Agenden wird Aufgabe der zu entsendenden „Vertrauens-Kommission“ sein.

Um die zweckmäßige Constituirung dieses Exekutiv-Komités zu bewerkstelligen, wird im Sitzungssaale des Stadthauses morgen, Sonntag d. h. am 21. d. M. um 10 1/2 Uhr v. M. eine Versammlung stattfinden, zu welcher alle Diejenigen, die sich für die Errichtung der Volksküche interessieren hiemit eingeladen werden.“

Wir zweifeln nicht daran, daß dieser Aufruf zum Ziele führen und die so anerkennungswürdige Initiative zum Wohle der vom Nothstand so hart Betroffenen die gewünschten Früchte tragen wird.

Dilettanten-Theater,

Am 13. Dezember versammelte sich das Spezierer kunstsinige Publikum um wieder einer deutschen Dilettanten-Vorstellung beizuwohnen. Es kam, ver-wöhnt, von den Leistungen unserer Dilettanten, mit großen Ansprüchen in den Saal und hat ihn nicht

nur nicht enttäuscht, sondern befriedigt verlassen. Es wurde: „Wenn man nicht tanzt“ Lustspiel in 1. Akte von S. Schlesinger gegeben. Das Stück, eine Causerie, oder besser, eine Epilode, wie sie sich oft im Leben in den Nebenzimmern eines Ballsaales, abwickelt, ist weniger für das Publikum als für die eigentlich Betheiligten unterhaltend. Allein ein feines Zusammenspiel, präcises Pointiren der Salon-Conversation, die bestechende äußere Ausstattung, ziehen die Zuhörer an, und erregen das Interesse für das sonst ganz vorwurfsvolle Stückchen. Was auch unseren Darstellern herbeizuführen gelang.

Frau Dr. Glück, die das erste Mal die Bretter betrat, spielte eine junge Wittwe, und benahm sich auf dem glatten Parquette so sicher, betonte mit solcher Verständniß, und hielt so schönes Maß in ihren Bewegungen, daß sie den Charakter einer fein gebildeten Dame ohne Uebertreibung mit Anstand und Liebesswürdigkeit zeichnete. Ihre anmuthige Gestalt, wie ihr honores Organ befriedigten Auge und Ohr des Zuhörers.

Frl. Aranka Nehrer, brachte die höchste Zierde eines jungen Mädchens, ihr natürliches Eigenthum, die ungekünstelte Naivität auf die Bühne mit, und entzückte durch ihre reizende Erscheinung; denn sie war in der That so lieb und schön, wie — wie — wie eine frische Lilie, die aus einem Rosenstrauche lacht.

Dem Frl. Wilma Pollak, deren anerkennungs-werthe Leistung wir im 2-ten Stücke besprechen, hier nur unseren Dank für das Opfer, das sie brachte eine alte Frau zu spielen, die sie übrigens mit Humor und Laune zur Geltung brachte.

Dr. Hugo Schönfeld als Dr. Medicinae Salon-mann comme il faut, mit dem etwas reservirten Benehmen eines diplomirten Dr., der nicht in das leichtfertige Wesen eines jungen Brausekopfs gerathen wollte, spielte Hr. Schönfeld seine Rolle mit Anstand und Würde. Hr. Dr. Glück, eine bewährte Kraft, gab den leichtlebigen Tänzer, Werben, mit Elastizität und Humor.

Hr. Kohn war als schlichter Zingling, zum ersten Male auf einem Balle, der noch in jeder Dame ein verzehrendes Feuer fürchtet, so gut, daß es von einem Dilettanten nicht besser zu wünschen ist. Die Maße des konfulen Gelehrten, von Hr. Ludwig Reich dargestellt, war gelungen. Die Ausstattung der Bühne, wie die Toiletten der Damen waren nicht nur reich und glänzend; sondern auch höchst geschmack- und prachtvoll.

Darauf folgte: „Sie ist wahnsinnig“. Drama in zwei Aufzügen von Mellesville, ein Stück, welches selbst an eine berufsmäßige Schauspielergesellschaft gesteigerte Ansprüche stellt, und jedenfalls die Entfaltung von Kräften erfordert, welche die Grenzen des Dilettantenthums weit übersteigen. Daß die Vorstellung trotzdem eine sehr gelungene war, muß freilich in erster Reihe dem Mitwirken des Herren Ludwig Reich, in zweiter Reihe dem trefflichen Zusammen spielen und der höchst anerkennungswürdigen Regie als Verdienst angerechnet werden. Es bot sich uns zu wiederholten Malen Gelegenheit das vorzügliche Spiel des Herren Reich hervorheben zu können; Sir Harleigh war aber unstreitig seine Glanzrolle, in welcher er sich als vollendeter Künstler erwies. Mimik, Bewegungen, Stimme und Ton, mit welcher er sämtliche Parthien der schwierigen Rolle zum Ausdruck brachte, — ferner seine Art und Weise, zu manœuvriren, ließ überall sein eminentes Talent durchschimmern, welches mit einer ungewöhnlichen Bühnenroutine gepaart, eine lebensstreuere Gestalt schuf.

Die Abstufungen und Ausbrüche des Wahnsinnes, die fürchterlichen Leiden eines zerrütteten Gemüthes, waren durch sein Spiel trefflich zur Darstellung gebracht. Frl. Wilma Pollak rechtfertigte auch diesmal als Lady Anna die Erwartungen, welche sich an ihr Spiel knüpften, indem sie die schwierige Aufgabe, das Martyrerehum einer von ihrem wahnsinnigen Gatten gequälten Frau, darzustellen, glücklich löste. Herr Dr. Leopold Glück (Harrys) spielte den Arzt, der sich auch auf die jeiliche Heilkunst versteht, mit seiner ihm eigenen Bühnengewandtheit und jener Auffassungsgabe, welche er so oft glänzend bekundete. Frl. Gizella Friedmann war eine reizende Fanny und rief mit ihrem Geheimniß, welches sie am Herzen trug und Jedermann anvertrauen wollte, allgemeine Heiterkeit hervor. Herr Adolf Straube war ein gewandter Wilkins und Herr B. Horn (Maxwell) auch äußerlich der richtige Landesrichter, wie sich ihn der Dichter vorgestellt haben mag.

Tagesneuigkeiten.

Communales. Heute Nachmittags findet eine Generalversammlung der städtischen Repräsentanz statt. Die erste Vorstellung von Professor Alexander Strakosch fand am 18. d. M. im städtischen Redoutensaale vor einem zahlreichen distinguirten Publikum statt, welches den bis jezt unübertroffenen Großmeister der Redekunst mit begeisterten Zurufen begrüßte, umso-mehr, da der Professor, als Sohn unseres Komitates, wie auch zufolge seiner Gefühle, welche er nach seiner eigenen Aussage der Heimath stets bewahrt, einer der Unserigen ist.

Gegenstand seines Vortrages waren die bedeutenderen Parthien aus Goethe's Meisterwerk „Faust.“

Professor Strakosch ist nicht nur in ganz ungewöhnlichem Maße Herr seiner Stimme, welche von seltenem Umfang, Metall, und Wohlklang ist, und eine Modulationsfähigkeit besitzt, welche Staunen erregen muß, sondern sein scharfer Geist durchdringt das Werk des Dichters und bringt jeden Gedanken, jedes

Wort zum klarsten Ausdruck. Die Wirkung des Vortrages war eine geradezu überwältigende. Das Auditorium lauschte in athmungslöser Stille, es war hingegriffen von dieser Deklamation, wie wir eine solche nicht gehört und brach zum Schluß der einzelnen Abschnitte in erschütternden Beifallsstürmen aus. Die zweite Vorlesung des Professor Strauß findet Dienstag statt, bei welcher Gelegenheit er folgende Piecen vortragen wird: „Don Carlos“ III. Akt. Szene zwischen König Philipp und Posa; — „Julius Cäsar“ III. Akt, Forum-Szene. — Rede Marc Anton an das Volk; — „Hamlet“ III. Akt, große Scene zwischen Hamlet und seiner Mutter. — Es unterliegt keinem Zweifel, daß unser kunstfinniges Publikum die Gelegenheit ergreifen wird, um diesen unvergleichlichen Vorträgen beizuwohnen.

Der wohlthätige Frauenverein veranstaltet auch heuer eine Sylvester-Reunion zum wohlthätigen Zweck. Entrée 1 fl.

Ueberschwemmungen. Mehrere unter dem Niveau des Mühlgrabens gelegenen Gärten befinden sich unter Wasser, welches hier und da sogar in die Wohnungen eindringt.

Die in Prag am 17. Dezember gehobenen Zahlen: 60, 58, 48, 46, 53.

Die nächste Ziehung ist am 31. Dezember 1879.

Die in Ofen am 18. Dezember gehobenen Zahlen: 56, 69, 27, 61, 29.

Die nächste Ziehung ist am 27. Dezember 1879.

Felelős szerkesztő: *Kyss Géza.*
Kiadó-tulajdonos: *Az Eperjesi Bankgyűlet.*

Hirdetés.

A salgói közbirtokosság részéről közhírré tétetik, miszerint Eperjes városához közel fekvő s a salgói határhoz tartozó „grossi“ kocsma a hozzá tartozó italmérsi és huseladási joggal s a hozzá tartozó szántóföldekkel együtt 1880-ik évi januárhoz 1-től bérbe adandó. — Közlebbi felvilágosítással szolgál

Eperjesen, 1879. december 19.

Czirbusz István,
a közbirtokosság vezetője.

224

Meghívás.

Az „Eperjesi társaskör“ t. cz. tagjai ezennel tiszteletteljesen meghívotnak az évi rendes közgyűlésre, mely 1880. évi január 6-án d. utáni 3 órakor, a kör saját helyiségében megtartatni fog.

A közgyűlés tárgyai:

1. Az elnök jelentése az 1879. évről.
2. Az 1879. évi számadások megvizsgálásáról szóló jelentés.
3. A kör további főnnállásának kérdése.
4. Az 1880. évi költségvetési előirányzat.
5. A választmány választása.
6. A megrendelendő hirlapok meghatározása.
7. Netáni indítványok tárgyalása.

Kelt az „Eperjesi társaskör“ választmányának 1879. évi decemberhó 6-án tartott üléséből.

Jelenik-Almássy István s. k.,
elnök.

Dr. Glück Lipót s. k.,
jegyző.

222

Eladó tűzifa.

A legjobb minőségű hasáb-fiatol bükkfa, méteröle 9 frt 50 kr. házhoz szállítva. Megrendelések id. Keczer Bertalan urnál hely-

ben elfogadtatnak, hol a fa minősége is megzemlélhető. Megjegyeztetik, hogy a tulajdonos megbizottja a faszállitmányt az erdőből egészen a vevő házáig kíséri, hol annak lerakása felett is felügyel, s a fuvaros — a vevő kívánatára tartozik maga lerakni a fát, hogy az a szállitmány mennyiségéről magának meggyőződést szerezhesen.

Sieg der Wissenschaft. Violinen

Copien nach alten berühmten italienischen Meistern als:

Amati, Guarnerius, beiden Stradivarius
von 10—100 fl. ö. W.

Auch kleine Violinen für Knaben billigst zu haben bei

Michael Király
in Eperies. 1—3

221

Italmérsi-jog kibérlése.

Siroka község italmérsi joga jövő 1880. évi január 1-től következő három évre f. évi decemberhó 23-án árverésileg bérbe adatik. Bérleni óhajtok 120 frt bánatpénzzel ellátva, a mondott napon délelőtti 10 órakor Sirokán Hedry Bódog közbirtokossági megbizottnál jelentkezzenek, ki az árverés napjáig zárt ajánlatokat is elfogad, ha azok a szükséges bánatpénzzel ellátvák.

220

Hedry Bódog,
közbirtokossági megbizott.

Zu Verpachten

ist ein circa 90 Joch (pr. 1200 □-Klafter) betragendes, in Eperies gelegenes Gut, sammt Meierei und Garten. 212 2—3

Nähere Auskunft ertheilt Aristid v. Gundelfinger in Zemplén-Vásárhely, oder: Dr. Victor Mosászky, Advokat in Eperies.

Weihnachts-Bazar

214 2

überaus reichhaltig,

so, daß Jedermann seinen Bedarf — selbst der Ärmste — decken kann; so sind passende Geschenke

von 1 kr. bis 20 Gulden zu haben.

Neueste Scherzfachen, prachtvolle Bonbonniers, glänzende Christbaumverzierungen.

Motto. Schlechte Zeiten Billige Preise.

Armin Friedmann.

Der hochgeehrten Damenwelt zur gefälligen Kenntniß: daß die so beliebt gewordenen Kopfblumen bereits in größter Auswahl angelangt sind.

Főüzlet és központi iroda: IV. váci-utca 14. sz. „Peking városához“.

F i ó k o k:

IV. kerület, kigyó-tér.
„A theanvényhez.“

VII. ker. király-utca 17. szám.
a „Moszkva városához.“

DIETRICH és GOTTSCHLIG

oszt. cs. kir. és magyar kir. udvari thea- és rum-kereskedésük Budapestben, ajánl a teli évadra dusan felszerelt raktárából közvetlenül importált

Kereskedőknek megfelelő engedmény.

China Théat

(legújabb 1879—80-diki termés.)

Különösen:

	frttól	frtgit.
Congo, legfinomabb	1/2 kilója	2.— 3.—
Souchong	„	3.— 5.—
Orosz családi thea	„	3.— 4.—
Fekete orosz karaván thea	„	6.— 12.—
Fekete karaván virágos thea	„	5.— 6.—
Pecco virágos thea legfinomabb	„	4.— 6.—
Orosz karaván virágos thea	„	6.50 12.—
Údvari thea-vegýték	„	12.— —
Victoria thea-vegýték	„	8.— —
Király thea-vegýték	„	6.— —
Moszkvai thea-vegýték	„	5.— —
Császár thea-vegýték	„	4.— —
Mandarin thea-vegýték	„	3.— —

Ugyanezen fajták csomagokban és diszes chinai szelencékben is kaphatók.

Kereskedőknek megfelelő engedmény.

Mindennemű külföldi likörök, pezsgők, sherry, francia borok, csokoládé, ang. theasütemény, minden alaku és nagyságu theas-edenyek.

A legcsekélyebb próbamegrendelések is pontosan teljesítetnek. Kereskedőknek megfelelő engedmény.

Jamaica-Rum

legfinomabb fajok, közvetlenül importálva.

	frt	kr.
1 sz. nagy üveg barna (1/2 pint)	2	20
1 „ közep „ „ (1 meszely)	1	10
1 „ kis „ „ (1/2 meszely)	—	56
2 „ nagy „ „ (1/2 pint)	1	50
2 „ közep „ „ (1 meszely)	—	75
2 „ kis „ „ (1/2 meszely)	—	40
3 „ nagy „ „ (1/2 pint)	1	20
3 „ közep „ „ (1 meszely)	—	60
3 „ kis „ „ (1/2 meszely)	—	30
4 „ nagy „ „ (1 pint)	1	50
5 „ nagy „ „ (1 pint)	1	20

Brazíliai-Rum

(biróilag deponált védjeggyel.)

1 nagy butélia üvegestül (1 pint)	1	frt — kr.
1 kis „ „ (1/2 pint)	—	55 kr.

204 5—5

A legcsekélyebb próbamegrendelések is pontosan teljesítetnek. Kereskedőknek megfelelő engedmény.

Weihnachts-Anzeige. WERTHER'S CATALOG

des neuesten
Weihnachts - Metall - Spielwaren-
BAZARS.

Zweckmäßige Spielfenke für Knaben und Mädchen in jedem Alter.

Direkt aus Paris und Berlin bezogen und eigenes Erzeugniß.

Zierliche kleine Kochherde von 30—2.50. Puppenbestecke und Service aus Britannia und Alpaca von 5—10 kr.

Küchengerichte in Schachtel von 30—1.50. Verzinte, verpackte und emailirte Kochgeschirre von 10—30 kr.

Einzelne Stücke Küchengeräthschaften 5—15 kr. Kaffeemaschinen, Kaffeekannen, Kaffeetassen, Kaffeeschalen, Kaffee-Service aus Zinn und Britannia von 10—50 kr.

Kaffeemöbeln, Küchensörser, Leuchter, Tisch- und Hängelampen von 20—80 kr.

Vogelkäfige, Vogelpfleger von 10—40 kr. Ofen, Ofenschirm und Vorseizer bis 80 kr.

Möbel für Salon und Garten aus Metall, Holz und Zinn feinst tapeziert von 30—3.50.

Spiegel, Bilder, Etageren von Zinn u. Bronze 30—60 kr. Nudelbrett, Waageholz, Mehlmaß, Salzfaß, Zuckerhahmer aus Holz von 20—40 kr.

Für erwachsene Kinder.
Säbel, Gewehre, Pistolen, mit u. ohne Kapsel 20—40 kr. 20—80 kr.

Verschiedene Trompeten von 4—40 kr. Eisenbahn und Locomotive von 10—1.20.

Kinderswagen, Omnibus, Wiegen mit Puppen v. 20—50. Kugelläufer, Lufttänzer, Jockeys u. verschiedene Blechfiguren von 20—40 kr.

Kanonen mit Luftladung bis 60 kr. Mause mit Uhrwerk, Handwerker, Feuer- spritzen, Dampfmaschinen, alles mechanisch und beweglich, ferner Spielwerke, Laterna-Magica von 1—5 fl.

Gummifiguren und Puppen von 20—50 kr. Badewannen und Schwimmtöcke von 10—40 kr. Bettstellen, Wiegen mit u. ohne Puppen von 30—1 fl.

Blumenkandel von 12—50 kr. Blumenwasen aus Metall und Glas von 20 kr bis 4 fl. Zinnsoldaten, Gavallerie und Infanterie.

Kinderuhren mit Kette u. Schlagwerk von 10—40 kr. Puppenzimmer-Einrichtungen bis zu feinsten Dessins. Aquarium, Fisch u. Blinngestell aus Zinn u. Bronze.

Alle Gattungen Unterhaltungs-Spiele als: Domino, Lotterie, Tombola, Werkzeugkasten, Schablonen-Spiel, Schwim- u. Magnet-Figuren, verschiedene Landschaften in Schachteln, schöne zweckmäßige Sparbüchsen, Schreibzeuge, Federhalter und verschiedene lackirte Blechgegenstände, billige Hand- und Strickkörbchen, Christbaum-Lichthalter etc.

Um das geehrte Publikum von der Billigkeit meiner Waaren zu überzeugen, ersuche nur einen kleinen Probekauf zu machen, um sich die Gewissheit zu verschaffen, dass die grossstädtischen Zeitungs-Ankündigungen, betreff der Billigkeit sich nicht auf der reisten Basis befinden, und das ich nicht bezügl. jeder Concurrenz entgegengetreten kann.

Nyomatott az „Eperjesi Bankgyűlet“ gyorsajtóján Eperjesen.